

UCHWAŁA Nr 394 RADY MINISTRÓW

z dnia 17 września 1959 r.

w sprawie określenia kierowniczych i innych samodzielnych stanowisk pracy.

Na podstawie art. 16a ust. 2 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 1 lipca 1958 r. o zmianie ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. Nr 44, poz. 219) Rada Ministrów w porozumieniu z Centralną Radą Związków Zawodowych ustala następujące wytyczne w sprawie określenia kierowniczych i innych samodzielnych stanowisk pracy.

§ 1. 1. Pracownikami na stanowiskach kierowniczych są pracownicy umysłowi, którym powierzono stałe kierowanie zakładem pracy lub komórką organizacyjną w zakładzie pracy albo pracą innego określonego zespołu pracowników.

2. Za kierownicze uważa się w szczególności stanowiska:

- 1) dyrektorów (kierowników) zakładów pracy i ich stałych zastępców,
- 2) naczelnich (głównych) inżynierów (kierowników produkcji) i ich stałych zastępców,
- 3) głównych księgowych (starszych księgowych) i ich stałych zastępców,
- 4) kierowników (naczelników) wydziałów, działów, oddziałów, sekcji oraz równorzędnych komórek organizacyjnych i ich stałych zastępców, a także kierowników zmianowych,
- 5) kierowników określonego zespołu pracowników i ich stałych zastępców.

3. Za stanowiska stałych zastępców, o których mowa w ust. 2 pkt 1—5, uważa się stanowiska zastępców, przewidziane w strukturze organizacyjnej zakładu pracy.

4. Pracowników, którym powierzono pełnienie obowiązków na stanowiskach uznanych za kierownicze, uważa się w czasie pełnienia tych obowiązków za pracowników na stanowiskach kierowniczych.

5. Pracownika, któremu na czas nieobecności pracownika zajmującego stanowisko kierownicze powierzono jego zastępstwo, uważa się po upływie trzech miesięcy pełnienia zastępstwa za pracownika na stanowisku kierowniczym w rozumieniu art. 16a ust. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 1 lipca 1958 r. o zmianie ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. Nr 44, poz. 219).

6. Na równi z pracownikami na stanowiskach kierowniczych traktuje się majstrów (mistrzów) i starszych majstrów (starszych mistrzów), pracowników na stanowiskach równorzędnych oraz magazynierów i starszych magazynierów — w zakresie przyjmowania i zdawania zmiany.

7. W poszczególnych gałęziach pracy, w zależności od organizacji pracy, mistrzowie i starsi mistrzowie (pracownicy na stanowiskach równorzędnych) mogą być uznani za pracowników na stanowiskach kierowniczych bez ograniczenia przewidzianego w ust. 6.

§ 2. Pracownikami na samodzielnych stanowiskach są:

- 1) pracownicy umysłowi zajmujący stanowiska, które są określone w strukturze organizacyjnej zakładu pracy jako samodzielne stanowiska pracy,
- 2) pracownicy umysłowi, którzy w związku z rodzajem wykonywanej pracy przez znaczną część czasu pracy przebywają poza zakładem pracy, wskutek czego czas ten nie może być ściśle kontrolowany.

§ 3. Dotychczasowe przepisy określające kategorie pracowników nie posiadających prawa do oddzielnego wynagrodzenia za pracę poza normalnymi godzinami pracy pozostają w mocy w zakresie ustalonym w art. 2 ustawy z dnia 1 lipca 1958 r. o zmianie ustawy o czasie pracy w przemyśle

i handlu (Dz. U. Nr 44, poz. 219) do czasu wydania wykazów, o których mowa w § 4.

§ 4. 1. Przy ustalaniu wykazów stanowisk, o których mowa w art. 16a ust. 2 ustawy o czasie pracy w przemyśle i handlu, należy uwzględnić strukturę organizacyjną i nomenklaturę stanowisk obowiązującą w poszczególnych gałęziach pracy oraz warunki pracy na tych stanowiskach.

2. Wykazy stanowisk (ust. 1) powinny być uzgodnione z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej w sposób przewidziany w uchwale nr 312a Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1958 r. w sprawie trybu postępowania przy ustalaniu wynagrodzenia za pracę i świadczeń wynikających ze stosunku pracy (Monitor Polski Nr 76, poz. 448).

§ 5. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz